Lietas arhīva Nr. A42-00789-24/7
ECLI:LV:ADRJRIT:2024:0221.A420244223.3.S

Administratīvā rajona tiesa
Rīgas tiesu nams
SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā
Rīgā 2024.gada 21.februārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese D. Ābele
rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Komoru Savienības (turpmāk – Komoras) pilsonis /pers. A/ (turpmāk – pieteicējs) 2023.gada 18.maijā vērsās Valsts robežsardzē ar iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Pieteicējs norādīja, ka lūdz patvērumu, jo Komorās notiek karš, ir augsts noziedzības līmenis, bads un grūtības atrast algotu darbu. Personiskās intervijas laikā citā starpā pieteicējs norādīja, ka vienu reizi viņš esot piedalījies protesta akcijā, kur ticis piekauts.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk–pārvalde) 2023.gada 6.oktobra lēmumu pieteicējam atteikts piešķirt bēgļa un alternatīvo statusu. Lēmums pamatots ar turpmāk minētiem argumentiem un apsvērumiem.
[2.1] Atbilstoši pieteicēja sniegtajai informācijai, viņa izceļošanas no Komorām galvenais motīvs bija grūtības atrast darbu. Lai arī pieteicējs pieminēja, ka vienu reizi piedalījās politiskajā mītiņā, kopumā viņa politiskā aktivitāte ir vērtējama kā zema. Pieteicējs nenorādīja, ka Komorās būtu bijis biedrs kādā politiskajā partijā vai kustībā, kandidējis vēlēšanās vai piedalījies publikās debatēs. Pieteicēja norādītās bailes atgriezties Komorās nav saistāmas ar bailēm no vajāšanas Patvēruma likuma 38.panta izpratnē, un nekas neliecina, ka arī pēc atgriešanās Komorās pieteicējs varētu saskarties ar vajāšanas darbībām no izcelsmes valsts varas iestāžu puses.
[2.2] Pieteicēja apgalvojums, ka Komorās viņam draudētu bads, ir vērtējams kritiski. Ekonomiska rakstura problēmas pieteicēju ietekmē tādā paša apjomā kā citus Komoru pilsoņus. Pārvalde neapšaubīja to, ka Komoras ir viena no pasaules nabadzīgākajām valstīt, tomēr patvēruma procedūras mērķis nav radīt personām tiesisku uzturēšanās pamatu Eiropas Savienības dalībvalstu teritorijā, lai sniegtu iespēju uzlabot savu finansiālo stāvokli. Pieteicēja iesnieguma pamatā ir ekonomiskās intereses, nevis smaga kaitējuma draudi.
[2.3] Pieejamā informācija par drošības situāciju Komorās neliecina par to, ka tur šobrīd notiek starptautiski vai plaša mēroga iekšēji bruņoti konflikti, kas radītu smagus individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ.

[3] Nepiekrītot pārvaldes lēmumam, pieteicējs vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā, apsvērumus nenorādot. Pieteikuma papildinājumos norādīti šādi argumenti un apsvērumi.
[3.1] Komoras ir viena no pasaules nabadzīgākajām un mazākajām ekonomikām. Komoru valdība sarežģītajā ekonomiskajā situācijā atbalsta tikai noteiktas nozares, piemēram, piešķirot subsīdijas rīsu un miltu ražotājiem, nodrošinot atsevišķu produktu ražotājiem labvēlīgākus apstākļus salīdzinājumā ar citiem. Pieteicēja izglītība un pieredze neļauj viņam tikt nodarbinātam nozarēs, kuras saņem valdības subsīdijas, savukārt iespēja strādāt algotu darbu citās sfērās ir niecīga.
[3.2] Atbilstoši pētījumiem, 45% Komoru iedzīvotāju dzīvo zem nabadzības sliekšņa, kurā ietilpst arī pieteicēja ģimene. Pieteicēja ģimenes nabadzības līmenis ir tik augsts, ka tas robežojas ar nespēju nodrošināt sevi ar uzturu, kas jebkurā brīdī var novest pie bada.
[3.3] Komoru ekonomisko attīstību bremzē arī augsts noziedzības līmenis.
[3.4] Komoru valdības bezdarbība ekonomiskās situācijas uzlabošanā pieteicēja gadījumā ir pielīdzināma Patvēruma likuma 38.pantā noteiktajam vajāšanas jēdzienam.

[4] Pārvalde rakstveida paskaidrojumā pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā norādītiem apsvērumiem.

[5] Saskaņā ar Patvēruma likuma 49.panta otro daļu (*noteic, ka Administratīvā rajona tiesa izskata administratīvo lietu rakstveida procesā. Lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par lēmumu atteikt bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, ja šis lēmums pieņemts saīsinātā kārtībā, vai par lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, Administratīvā rajona tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu*) tiesa lietu izskatīja rakstveida procesā, jo atzina lietas materiālos esošos pierādījumus par pietiekamiem lietas izskatīšanai rakstveida procesā. Procesa dalībnieki savlaicīgi tika informēti par lietas izskatīšanu, nosakot termiņu papildu paskaidrojumu, pierādījumu, cita rakstura iesniegumu vai lūgumu iesniegšanai (*lietas 72.-73.lapa*).

Motīvu daļa

[6] Tiesa konstatē, ka lietā nepastāv strīds par to, ka pieteicējs ir trešās valsts – Komoru – pilsonis, kurš atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir. Tāpat lietā nepastāv strīds par pieteicēja identitāti. Pieteicējs uzrādīja Komoru pilsoņa personas apliecību, kura, atbilstoši

ekspertu atzinumam, atbilst noteiktai formai un ir izgatavota uzņēmumā, kas nodarbojas ar Komoru pilsoņu personas apliecību izgatavošanu (*lietas 27.–28., 47.lapa*).

Strīds lietā pastāv par to, vai ir pamats pieteicējam piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu.

[7] Patvēruma likuma 37.panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību, vai bezvalstnieks, kurš, būdams ārpus savas agrākās pastāvīgās dzīvesvietas valsts, tādu pašu iemeslu dēļ nespēj vai nevēlas tajā atgriezties un uz kuru neattiecas šā likuma 45.panta nosacījumi.

Vajāšanas jēdziens ir skaidrots Patvēruma likuma 38.pantā. Tas noteic, ka par vajāšanu atzīstamas: 1) darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu; 2) vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1.punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Patvēruma likuma 32.panta piektā daļa noteic, ka uz patvēruma meklētāja pamatotām bailēm no vajāšanas vai uz pamatotu iespējamību, ka viņš var ciest smagu kaitējumu, norāda fakts, ka patvēruma meklētājs jau bijis pakļauts vajāšanai vai smagam kaitējumam, vai tiešiem vajāšanas vai kaitējuma draudiem un ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šāda vajāšana vai smags kaitējums var atkārtoties.

Vienlaicīgi ir ņemams vērā, ka, lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt pamatotām. 1951.gada 28.jūlija Konvencijas par bēgļa statusu 1.panta „A" daļā ir norādīts, ka bailēm ir jābūt labi pamatotām. Lai arī bailes ir personas subjektīvas emocijas, bēgļa statusa iegūšanas kontekstā šīm bailēm ir jābūt arī objektīvi pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, nav jābūt izslēgtām visām saprātīgām šaubām par to, ka vajāšana notiks. Kā pierādīšanas standarts šajās lietās nav izmantojams arī iespējamību pārsvars. Lai atzītu, ka bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, varbūtībai, ka persona tiks vajāta, nav jābūt lielākai kā varbūtībai, ka vajāšana izraidīšanas gadījumā nenotiks. Bailes no vajāšanas ir labi pamatotas, ja šādām bailēm ir saprātīgs iemesls, ja pastāv saprātīga iespēja, ka persona tiks vajāta. Patvēruma meklētāja bailes no vajāšanas var tikt uzskatītas par pamatotām, ja, saprātīgi izvērtējot, var noteikt, ka personas uzturēšanās izcelsmes valstī ir kļuvusi nepanesama (*sk. UN High Commissioner for Refugees, Advisory Opinion by UNHCR on the Interpretation of the Refugee Definition, 23 December 2004, http://www.unhcr.org/refworld/docid/4551c0374.html*).

[8] No lietas materiāliem izriet, ka savā sākotnējā iesniegumā (*lietas 45.lapa*) pieteicējs norādīja, ka lūdz patvērumu Latvijas Republikā, jo Komorās notiekot karš. Savukārt sākotnējā intervijā, lūgts precizēt patvēruma motīvus, pieteicējs norādīja, ka izcelsmes valstī ir liela noziedzība un tur uzturēties nav droši, turklāt valstī esot liels bads un neesot darba (*lietas 41.lapa*). Personiskajā intervijā (*lietas 23.–24.lapa*) pieteicējs akcentēja grūtības atrast darbu, kā arī norādīja, ka Komoru prezidents darot pāri iedzīvotājiem, esot daudz ciešanu. Atbildot uz intervētāja jautājumu, ar kādām problēmām pieteicējs personīgi ir saskaries Komorās, pieteicējs atbildēja, ka viņš nevarēja atrast darbu, pieteicējam arī nebija motivācijas iet studēt, jo Komorās darbu nevar atrast arī tie, kuri ir pabeiguši universitāti. Jautāts, vai ir piedalījies kādās protesta akcijās, pieteicējs atbildēja, ka 2018.gadā ir piedalījies protestā, kur viņu piekāvis kāds armijnieks, kopš tā laika pieteicējs neesot piedalījies protesta akcijās. Pieteikuma papildinājumos tiesai (*lietas 64.–65.lapa*) pieteicējs uzsvēra Komorās valdošo nabadzību. Pieteicējs uzskata, ka Komoru valdības nespēja uzlabot valsts ekonomisko situāciju ir uzskatāma par vajāšanu Patvēruma likumu 38.panta izpratnē.

Ievērojot minēto, tiesa secina, ka savu lūgumu par patvēruma piešķiršanu pieteicējs pamato ar ļoti sliktiem sociālekonomiskiem apstākļiem izcelsmes valstī, īpaši uzsverot augstu bezdarba un nabadzības līmeni, kas, pieteicēja ieskatā, līdzinās vajāšanai.

[9] Sākotnēji tiesa vēlas norādīt, ka starp procesa dalībniekiem nepastāv strīds, ka Komoras ir viena no pasaules nabadzīgākajām valstīm. Pārvalde pārsūdzētajā lēmumā norādīja, ka Komoru ekonomika pārsvarā ir atkarīga no zemkopības, zvejniecības, kā arī ārvalstu, pamatā – Francijas, sniegtās palīdzības. Turklāt Komorās esot izplatīts nelegālais darbs (*sk. Moody's Analitics: Comoros – economic indicators, pieejams: https://www.economy.com/comoros/indicators*). Nabadzības dēļ ir ierobežota iedzīvotāju piekļuve augstākajai izglītībai, savukārt zemais izglītības līmenis ierobežo gados jauno iedzīvotāju nodarbinātības iespējas. Nabadzības dēļ daudzi Komoru iedzīvotāji ir spiestu doties prom no valsts (*sk. Freedom House. Freedom in the World 2023.Comoros, pieejams: https://freedomhouse.org/country/comoros/freedom-world/2023*).

Pieteicējs savos pieteikuma papildinājumos atsaucās uz *Lloyds Bank* sagatavoto pārskatu par Komoru ekonomikas stāvokli, kurā tiek uzsvērta Komorās valdošā nabadzība un augsts bezdarba līmenis (*sk. Lloyds Bank. Comoros:Economic Outline, pieejams: https://www.lloydsbanktrade.com/en/market-potential/comoros/economy*). Tāpat pieteicējs atsaucās uz interneta vietnē *ocindex.net* publicēto pētījumu par noziedzības līmeni dažādās pasaules valstīs, atbilstoši kuram noziedzības līmeni Komorās var raksturot kā ļoti augstu (*sk. Global Organized crime index.Comoros, pieejams: https://ocindex.net/country/comoros*).

Ievērojot minēto, sociālekonomiskie apstākļi Komorās ir vērtējami kā sarežģīti. Tomēr, lai konstatētu pieteicēja atbilstību bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem, tiesai ir jāanalizē pieteicēja individuālā situācija, t.i., vai attiecībā uz viņu ir konstatējams vajāšanas risks, kas būtu saistīts ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem.

[10] Tiesa ņem vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas augstā komisāra bēgļu jautājumos rokasgrāmatā „Bēgļa statusa piešķiršanas procedūra un kritēriji" (turpmāk – ANO rokasgrāmata) skaidroto, ka gadījumos, kad persona savu izcelsmes valsti ir atstājusi ekonomisko apsvērumu dēļ, šī persona ir uzskatāma par ekonomisko migrantu, nevis bēgli. Neapmierinātība ar ekonomiskiem apstākļiem izcelsmes valstī pati par sevi nav pamats lūgt bēgļa statusa piešķiršanu, tāpat arī nelabvēlīgi ekonomiskie apstākļi, ja tie nediskriminējošā veidā attiecas uz visiem valsts iedzīvotājiem, nebūs pamats bēgļa statusa piešķiršanai. Tomēr katrā konkrētajā gadījumā ir jāvērtē, vai ekonomiskie pasākumi netiek izmantoti kā līdzeklis, lai negatīvi ietekmētu kādas konkrētas, piemēram, etniskas, reliģiskas vai politiskas grupas dzīves apstākļus (*sk. ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos rokasgrāmatas „Bēgļa statusa piešķiršanas procedūra un kritēriji", 62.–64.punkts, pieejama: https://www.unhcr.org/fr-fr/en/media/handbook-procedures-and-criteria-determining-refugee-status-under-1951-convention-and-1967*).

Kā izriet gan no sākotnējās, gan personiskās intervijas (*lietas 24. un 37.lapa*), pieteicējs Komorās nav bijis politiski aktīvs, nav bijis nevienas politiskās kustības biedrs. Savukārt vienreizēja piedalīšanās protesta akcijā 2018.gadā, pat ja persona tajā tika piekauta, nav vērtējama kā noturīgi politiski uzskati un attiecīgi – kā vajāšana politisko uzskatu dēļ. To, ka valsts vara neuzskata pieteicēju par politiski nozīmīgu, apstiprina arī tas, ka pieteicējs nav norādījis uz jelkādu pret sevi vērstu negatīvu valsts varas iestāžu vai amatpersonu interesi, kā arī spējis brīvi izceļot no valsts. Tāpat pieteicējs nav norādījis un tiesa arī nekonstatē, ka pieteicējs Komorās būtu ticis vajāts viņa rases, reliģijas, tautības vai piederības pie noteiktas sociālās grupas dēļ.

Lai arī pieteicējs vērš uzmanību uz apstākli, ka sliktie ekonomiskie apstākļi neietekmē visus iedzīvotājus, proti, tos, kam ir radniecīgas vai draudzīgas attiecības ar valsts prezidentu, kā arī augsto korupcijas līmeni, arī šis apsvērums neliecina par vajāšanu Patvēruma likuma izpratnē. Vērtējot

pieteicēja argumentu, ka nav motivācijas studēt, jo tāpat nebūšot darba, tiesa no publiski pieejamiem avotiem konstatē pretējo, proti, ka zemais izglītības līmenis ierobežo gados jauno iedzīvotāju nodarbinātības iespējas (*sk. Freedom House. Freedom in the World 2023.Comoros, pieejams: https://freedomhouse.org/country/comoros/freedom-world/2023*). Tas nozīmē, ka valstī trūkst tieši izglītotu, jaunu cilvēku. Konkrētajā gadījumā pieteicējs nav norādījis, ka nabadzība būtu liegusi studēt, bet gan - motivācijas trūkums. Turklāt konkrētajā gadījumā pieteicējs ir norādījis uz sava Francijā dzīvojošā tēvoča palīdzību, kurš sponsorējis ceļojumu uz Eiropu. Lai arī pieteicējs nav norādījis visa ceļojuma līdz Latvijai izmaksas, tiesa pieņem, ka tās nav bijušas mazas, jo, piemēram, atbilstoši pieteicēja paskaidrojumiem, par dokumentu noformēšanu vien samaksāti 300 *euro*, bet par nokļūšanu līdz mežam Baltkrievijā ar taksometru – 200 *euro*. Tādējādi kritiski ir vērtējami apgalvojumi, ka pieteicējs un viņa ģimene dzīvo izteikti sliktāk par citiem Komoru iedzīvotājiem un šis iemesls būtu saistīts ar kādu no Patvēruma likuma 37.panta pirmajā daļa minētajiem bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem (vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem).

Šajā sakarā tiesa atkārtoti vērš pieteicēja uzmanību uz apstākli, ka ekonomiski pasākumi var veidot vajāšanu Ženēvas bēgļu konvencijas izpratnē tikai tad, ja šādi pasākumi apdraud eksistenci vai noved pie cilvēka cieņu pazemojošiem dzīves apstākļiem un tie ir sliktāki nekā apstākļi, kādos vispārīgi atrodas izcelsmes valsts iedzīvotāji pie varas esošā režīma dēļ *(sk. Austrijas federālās administratīvās tiesas 2015.gada 4.septembra sprieduma lietā Nr.L518 2106355–1 II.3.2.2.punktu; www.ris.bka.gv.at)*.

Tādējādi atzīstams, ka pieteicēja norādītās ekonomiskās problēmas ir raksturīgas lielākajai daļai Komoru iedzīvotāju, un negatīvie ekonomiskie faktori, piemēram, augsts bezdarba līmenis, ietekmē visu Komoru sabiedrību un tāpēc sarežģīto sociālekonomisko stāvokli konkrētajā gadījumā nav pamata uzskatīt par vajāšana Patvēruma likuma izpratnē.

[11] Ievērojot iepriekš minēto, izskatāmajā gadījumā nav konstatējama pieteicēja individuālo apstākļu atbilstība Patvēruma likuma 37.pantā noteiktiem bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem. Proti, pieteicējs nav atstājis Komoras tā iemesla dēļ, ka ticis vajāts sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, bet gan sociālekonomisku iemeslu dēļ, vēloties uzlabot savu un savas ģimenes dzīves apstākļus. Līdz ar to pieteicēja pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu ir noraidāms.

[12] Pieteicējs arī lūdzis piešķirt viņam alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Līdz ar to tiesai jāizvērtē, vai pastāv priekšnoteikumi šāda statusa piešķiršanai.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 40.panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 37.panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 46.panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību.

Patvēruma likuma 41.pants skaidro, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir:1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

[13] Izskatāmajā gadījumā turpmāk norādīto apsvērumu dēļ tiesa nekonstatē tiesisku pamatu alternatīvā statusa piešķiršanai.

[13.1] Tiesa konstatē, ka pieteicējs nav norādījis, ka Komorās viņam draudētu nāvessoda piespriešana vai tā izpilde. Lietā nav informācijas, ka pieteicējs Komorās būtu apsūdzēts kāda sevišķi smaga nozieguma veikšanā. Turklāt, atbilstoši publiski pieejamai informācijai, kaut arī Komoru likumi pieļauj nāves soda piemērošanu, kā to pārsūdzētajā lēmumā pamatoti norādīja pārvalde, faktiski Komorās nāves sods pēdējā reizē tika izpildīts 1997.gadā, līdz ar to ir pamats secināt, ka faktiski nāves sods Komorās šobrīd netiek piemērots (*sk. World Coalition Against the Death Penalty.Comoros, pieejams: https://worldcoalition.org/pays/comoros/*).

[13.2] Lai pārbaudītu Patvēruma likuma 41.panta 2.punktā minēto apstākļu pastāvēšanu, tiesai jāvērtē, vai ir pamats uzskatīt, ka pieteicējs, atgriežoties savā izcelsmes valstī, varētu tikt pakļauts spīdzināšanai, necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei pret viņu vai viņa necilvēcīgai vai pazemojošai sodīšanai. Pieteicējs uzsvēra, ka viņa ģimenes nabadzības līmenis bija tik augsts, ka tas robežojās ar nespēju nodrošināt sevi ar uzturu, kas jebkurā brīdī var novest pie bada. Tiesa šajā spriedumā jau norādīja, ka slikts ekonomiskais stāvoklis pats par sevi nevar kalpot par pamatu bēgļa statusa piešķiršanai. Tālāk tiesa vērtēs, vai pieteicēja norādītos apstākļus būtu pamats atzīt par smagu kaitējumu Patvēruma likuma izpratnē.

Izskatāmajā gadījumā, kā tiesa jau konstatēja, nav pamata konstatēt, ka lietas materiāli vienozīmīgi liecina par pieteicēja un viņa ģimenes izteikti sliktākiem finansiāliem apstākļiem, nekā citiem Komoru iedzīvotājiem. No paša pieteicēja sākotnējā intervijā sniegtās informācijas izriet, ka viņa ceļojums no Komorām līdz Latvijai bija ne tikai sarežģīts, bet tā īstenošanai bija nepieciešami arī ievērojami finansiāli līdzekļi.

Proti, pieteicējs norādīja, ka no Komorām izceļoja 2023.gada 2.maija, kad ar lidmašīnu devās uz Antananarivu Madagaskarā, kur dažas dienas pavadīja pie tur dzīvojošā drauga. Madagaskarā Krievijas vēstniecībā pieteicējs saņēma studenta vīzu. Tālāk 2023.gada 10.maijā pieteicējs tranzītā caur Keniju (Nairobi) lidoja uz Maskavu, kur lidostā viņu sagaidīja uz aizveda uz hosteli, kurā pieteicējs dažas dienas dzīvoja kopā ar Kongo pilsoņiem. 13.maijā pieteicējs ar ceļa biedriem turpināja ceļojumu uz Baltkrieviju, kur ar taksometriem devās uz Baltkrievijas un Eiropas Savienības robežu, kuru šķērsoja ar telefonā lietojamas *Google maps* lietotnes palīdzību. Latvijā šo ceļotāju grupu esot sagaidījis transportlīdzeklis, ar ko viņi aizvesti līdz Rīgai. Savukārt naudu ceļojumam uz Eiropu atsūtījis viņa Francijā dzīvojošais onkulis (*lietas 39.–40.lapa*).

Tiesas ieskatā, ja pieteicēja Komorās dzīvojošā ģimene var paļauties uz ārvalstīs dzīvojošo radinieku palīdzību, kuri ir spējīgi finansēt savu radinieku ceļojumu līdz Eiropas ziemeļiem, kritiski ir vērtējama situācija, ka šie radinieki nebūtu spējīgi sniegt Komorās palikušajiem radiniekiem atbalstu, nodrošinot viņus arī ar nepieciešamo uzturu. Tādējādi iepriekš minētā kontekstā pieteicēja apgalvojumi par viņa ģimenes ļoti slikto finansiālo stāvokli vērtējami kritiski.

[13.3] Attiecībā uz plaši izplatītās vardarbības draudiem Patvēruma likuma 41.panta 3.punkta izpratnē, tiesai pieejamā informācija neliecina par to, ka Komorās šobrīd notiek starptautiski vai plaša mēroga iekšēji bruņoti konflikti, kas radītu smagus individuālus draudus civiliedzīvotāju dzīvībai un veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ (*sk. US Department of State, Comoros, travel Advisory, pieejams: https://travel.state.gov/content/travel/en/traveladvisories/traveladvisories/comoros-travel-advisory.html*). Ievērojot minēto, pieteicēja patvēruma procedūras sākumā norādītais, ka Komorās notiekot karš, neatbilst publiski pieejamai informācijai un tādējādi vērtējams kritiski. Tāpat arī augsts noziedzības līmenis nav pamats patvēruma piešķiršanai.

[13.4] Tiesa neizslēdz iespēju, ka pēc atgriešanās Komorās pieteicējs varētu saskarties ar sākotnējām grūtībām atrast darbu un nodrošināt sev iztiku. Taču, ņemot vērā to, ka pieteicējs ir jauns, vesels cilvēks darbaspējīgā vecumā, kas Komorās ir dzimis un uzaudzis, tātad pārzina vietējās tradīcijas un arī vietējo valodu, tiesa nesaskata apstākļus, kas pieteicējam liegtu nodrošināt sev eksistenci. Turklāt Komorās joprojām dzīvo pieteicēja ģimene. Tas nozīmē, ka pieteicējam dzimtenē dzīvo radinieki, kas var sniegt nepieciešamo sākotnējo atbalstu, kā arī Francijā dzīvojošais tēvocis var turpināt sniegt finansiālu atbalstu savam radiniekam. Līdz ar to pieteicējam nav objektīvu šķēršļu atgriezties uz dzīvi Komorās.

[14] Iepriekš minēto iemeslu dēļ tiesa secina, ka nav pamata pieteicējam piešķirt arī alternatīvo statusu. Līdz ar to pieteicēja pieteikums arī šajā

daļā ir noraidāms.

[15] Kā ir atzīts Augstākās tiesas judikatūrā, tiesai nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru argumentu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*sk. Augstākās tiesas 2010.gada 11.marta sprieduma lietā Nr.SKA–66/2010 14.punktu, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA–186/2012 10.punktu*). Līdz ar to tiesa nesniedz detalizētu novērtējumu katram pieteicēja norādītajam argumentam un apsvērumam, bet gan lietā būtiskākajiem.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.–251.pantu un Patvēruma likuma 49.panta sesto daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā /pers. A/ (*/pers. A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese D.Ābele

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu.